

Fakte

3. oktoobril 1932 kasutas

ajaleht **Times** esimest korda Inglise tüpograafi Stanley Morrisoni loodud trükikirja

Times New

Roman,

mis on siiani üks populaarsemaid.

1. oktoobril 1888 ilmus Ameerika

Geograafiaseltsi kuukirja

National Geographic

esimene number.

Selle aasta oktoobist hakati ajakirja välja andma ka eesti keeles.

12. oktoobril 1492 avastas

Kolumbus Ameerika.

Just sel päeval märkasid karavelli Pinta madrused maad, mida tänapäeval tuntakse San Salvadori saarena.

Lühidalt

Septembri viimane nädal oli 7. klassil justkui suur väljasõitude nädal: teisipäeval külastati haigla kiirabi- ning günekoloogia-osakonda ja noortenõuandlat, reedel tutvuti Virumaa Teataja tööeluga. Tööelu tutvustavad tegevused jätkuvad Haljala Noortekeskuse ning Haljala Gümnaasiumi koostöös kuni kevadeni, projekti toetab Euroopa Sotsiaalfond läbi Eesti Noorsootöö Keskuse ja MTÜ Eesti Avatud Noortekeskuste Ühenduse.

Haljala Noortekeskuses töötab alates septembrist vabatahtlik Kathrin Saksa- maalt, kes loob kaasa ka kooli, lasteaija ning rahvama- ja tegemistes. Temaga tutvume lähemalt järgmises lehenumbris.

Seiklejate projekti raames käivitused 2011. aasta septembris ohutuselased seminaritunnid 8. klassile. Need hõlmavad endas praktilisi väljasõite, seikluslikke tegevusi ja palju muud põnevat. Millega täpselt esimesel veerandil on tegeletud, saab lugeda juba novembrikuu lehes.

"Kaitse end ja aita teist" laagri raames hakkavad kuuendatele klassidele toimuma loengud, mis kulmineeruvad kolmepäevase suvelaagriga Läänal, milles osaleb kümme kuuendikku. Laagri toimumise aeg on 6-8 juuni.

Rebastekutsikate jaht

15. september – neljapäev. Kooliuksest sisse astudes märkasid seismas oma klassikaaslast. Esimene mõte oli, et meile tehakse lihtsalt eeltööd homseks rebastepäeva retsiks, kuid oh ei. Meid, rebaseid, tõmmati alt, rets toimus just samal päeval – neljapäeval.

Oodates kõiki rebasepoisse ja -tüdrukuid kooli, pidime panema selga ülitoredate prügikotte ja nende peale veel mitte eriti kauni välimusega hilbud. Kohe astus minu juurde Heli, kes pakkus mulle 5-aastase lapse särki, mille pidin selga venitama. Peale väikest moeshow'd saabusid huulepulgad, markrid ja pliatsid, millega maaliti meile rebastele vastavad suud ja silmad. Sellega seoses olin mina arvatavasti esimene rebane, kes karistuse sai, kuna poissi punase huulepulgaga enda näo kallale lasta oli liiga suur risk.

Järgmiseks pidime sööma igaüks ühe küüslauguküüne; ise ma õnneks sellest pääsesin

nagu paljud teisedki. Peale hommikust söömaega läksime oma tagasihoidlikusse urgu, milleks oli eesti keele klassi juures asuv nurgake. Sinna oli tassitud heinu, lehti ja igasugust muud prahti, mille me muidugi päeva lõppedes ära pidime korista-ma.

Esimene tund oli vene keel, kus alustuseks võimlesime ja peale väikest virgutust asusime rühmatööde kallale, mille teemaks oli muidugi rebased.

Tunnikella heliseses kihutati meid kohe õue rivi. Hakkasid saabuma ka esimesed hilinejad, kes said muidugi ka karistuse. Kristinile pähelöödud muna nägi päris vastik välja. Ja Aiko, kes saabus peale Kristinilt, pidi terve päeva ujumispükste ja kaitsmetega ringi käima. Muidugi tunni ajaks lubati tal riided selga panna. Järgmiseks söödeti meile sisse midagi nii õudset, mida vähemalt mina pole kunagi saanud: kaerakilet. Juba sellele peale

Rebasteid pidid kõva ja selge häälega ette lugema ka rebasevande. Foto: L. Parksepp

vaadates nägi see vastik välja. Paljud puiklesid vastu, nähes kaasõpilaste nägusid ja reaktsiooni, kui väikesed hallid lödisevad tükikesed suhu sattusid. Kõige hullem oli muidugi tükikese alla neelamine, sest see lihtsalt ei läinud alla. Iga katse seda neelata tekitas paljudel vastiku okserefleksi.

Õnneks helises kell tundi ja õudus (vähemalt see) sai läbi. Ka eesti keele tunnis anti meile rebasega seonduv töö. Kellel ülesanne täidetud, pidi mängima merd ja maad, hüppamine keerutas seest veidike segamini.

Taas vahetunnis olles pidime löikama plastmassist noaga sibula väga väikesteks tükikeks, kummardudes samal ajal taldrikule eriti lähedale. (Eks suuremad ja võimukamad tahtsid näha, kuidas väikesemad nutavad.)

Järgmiseks ülesandeks oli võistkonnatöö. Meid jagati kaheks: tüdrukute ja poiste võistkonnaks. Meil seoti käed selja

taha kinni ja 20 meetri kaugusel ootas meid ämber veega. Vette oli omakorda pandud õun, millest pidime ampsu võtma. Peale seda, kui nägu oli parajalt märg, pidime otsima üles iiriskommi ja selle ära sööma (samuti ilma käte abita). Kommide peale oli pandud hulk jahu ja jahu peale veel toores muna. Lõpptulemuseks oli näha palju valgeid ja naerivaid nägusid.

Järgmine vahetund oli meil vaba. Muidugi ei tohtinud me liikuda, kus tahtsime, sest kui kaheteistkümneid meid oleks näinud, oleks meid karistus ees oodanud.

Peale tunni lõppemist pidime andma rebasevande, millega tekkis raskusi, kuna vande ettelugeja ei osanud ise ka eriti hästi lugeda. Kui ülesanne sai lõpuks siiski täidetud, koristasime kõik ilusti ära ja olimegi vabad. Vähemalt selleks korras.

Merille Madiberg

Peale kommiotsinguid võis rebaseid näha valgete nägudega. Foto: Lotte Parksepp

Traditsiooniline sügistormine minimaratõn

14. september oli päev, mil nägin üle pika aja inimeste kõige siiramaid emotsioone. Toimus Haljala Gümnaasiumi igaaastane Aaspere-Haljala jooks.

Jooksupäeva hommikul võis märgata õpilastel murelikke nägusid. Tõesti, ilm polnud pikaks jooksuks just kõige parem: puhus tugev külma tuul, sadas uduvihma ja lõunaks pidi suur torm meieni jõudma. Vahetundides räägiti ainult eesolevast jooksust, tuule suunast, riietest, millega keegi jookseb, ja enustati võitjaid. Neljandast tunnist lasi vastutulelik õpetaja kõik varem ära, et lähemal elavad õpilased saaksid enne jooksu kodus riided ära vahetada

Mina ja Kadilyn olime määratud ürituse pressiks. Pool tundi enne ürituse algust leidsime kaasõpilased võimlast. Minge aja pärast hakkasid kõik staadionile suunduma ja seda tegime meiega. Õpilased rivistusid klasside kaupa ja kui ka Võsu noored vastutuulest hoolimata hõisates ja joostes kohale jõudsid, võis üritus alata. Esmalt pidas direktor kõne, kus soovis kõigile palju jõudu, ja siis oli aeg eelmise aasta võitjal heisata

Väikesed jooksjad stardipaugu ootel. Pilt: Lotte Parksepp

Viimastena lõpetanud kaheteistkümneid olid sooja tee üle väga õnnelikud. Pilt: Lotte Parksepp

lipp. Kuna eelmise aasta võitjat Toomas Kiisi ei olnud, heiskas lipu eelmise aasta hõbe-medalist Aleksi Nagovitsõn.

Peale seda suundusid vanemad õpilased bussidele ja nooremad läksid oma stardikohtadesse. Esmalt jooksid väikesed tüdrukud ja siis poisid. Kõik olid eelil stardist finišini. Finišis nauditi kuuma teed ja võrreldi omavahel tulemusi. Jooksu autasustamine toimus sisehoovis, kus oli tuule- ja vihmavari. Poole autasustamise ajal märkasime, et vanema kategooria poisid jõudsid juba finišisse. Tormasime kohale ja avastasime, et kahe kilomeetri jooksu võitis Hugo Toming. Olin pettunud, et polnud võitjast finišeerumisel pilti saanud, kuid õnneks polnud Hugol midagi oma esimese koha diplomiga poseerimise vastu. Sel- lel distantsil nägime ka palju si-

hikindlust ja konkurentsi. Tore hetk oli, kui kaks tüdrukut jooksid kõrvuti ja Jane hüüdis neile, et ainult üks diplom on veel. Mõlemad tüdrukud jooksid pikalt käed ees, suud kõrvuni. Õnneks lahkusid mõlemad tüdrukud suud naerul. Seejärel joodi jälle teed ja toimus uus autasustamine.

Otsustasime Kadilyniga seista mäe otsas, et näha, kui seitsme kilomeetri distantsi võitja kohale jõuab. Me võisime end seistes täitsa lõdvaks lasta, kuna veelgi tugevnenud tuul hoidis meid püsti. Hiljem tuli välja, et mina ja Kadilyn olime oodanud jooksjaid hoopis valelt poolt ja seetõttu ei märganudki võitjat enne, kui ta oli juba päris staadioni juures. Võitjaks tuli Kadrina Keskkooli kümne klassi õpilane Karl-Gustav Nagel. Teiseks tuli meie oma kooli üheteistkümne

klassi õpilane Toivo Kutter. Edasi ootasime ülejäänud jooksjaid. Joosti üksi, paaris, muusikat kuulades, lapsekaru enda ees lükates ja jutustades kohale. Õnneks oli tuul Aaspere poolt tulles ikka tagant. Viimasena jõudis finišisse ka kaheteistkümnes klass, kõik oma paru-kate ja tunkede ja hea tujuga. Edasi tuli vaid oodata autasustamist ja loosiauhindade kätteammist. Oodates sai õnneks nautida sooja teed, mida jagasid kollastesse vihmakeepidesse, kinnastesse, sallidesse mähitud õpetajad.

Peagi olidki võitjatel medalid käes, loosiauhinnad jagatud ja mindi koju. Kõigil jooksust osa-võtjatel oli kindlasti uhke tunne - ja õigusega. Mina võtsin sellest üritusest endaga arusaama, et kui su suhtumine on positiivne, nagu naerul ja silmad säravas, ei riku halb ilm ühtegi tegemist ära.

Lotte Parksepp

Kiire embus enne jooksu. Pilt: Lotte Parksepp

Haljala kool 325

Haljala kooli 325. aastapäeva raames on kutsutud kooli vilistlased esinema koolitundidesse tänastele õpilastele käesoleva kooliaasta jooksul.

Aeg ja teema eelnevalt kokku leppida tel. 56462971 või kool@haljala.ee

Kooli juubelinädal, mis on maikuu esimesel nädalal, on täis vahvaid üritusi:

2. mai - kooliviktoriin
 3. mai - kõnevõistlus gümnaasiumi õpilastele
 4. mai - pidu kooli õpilastele
 5. mai - pidu vilistlastele ja toimub ka pidulik kontsert-aktus.
- Paljud üritused on veel täpsustamisel.

Kooli juubeliaastal on tulemas palju erinevaid konkurse, kus kõik õpilased ja õpetajad saavad kaasa lüüa. Igaüks leiab kindlasti midagi endale sobivat. Juba 18. novembriks on oodatud jõulukaardid, mis hakkavad esindama meie kooli. Aga põnevust toovad kindlasti ka foto-, meene- ja muusikakonkursid. Veel on võimalik kätt proovida joonistamises ning raamatu meisterdamises. Pole vist vaja mainida, et kõik konkursid on seotud Haljala Gümnaasiumiga. Olge siis aktiivsed ja looge tegemistes kaasa!

Uurimistööd

Praeguseks peab kõigil üheteistkümneid olema oma uurimistöö teema ning juhendaja valitud. Palju edu teile kirjutamisel!

Preemiapäev

Reedel, 21. oktoobril said kõik nelja-viieks õpilased kooli tulemise asemel preemiana koju jääda.

20. oktoobril toimus paljudel klassidel põnevaid väljasõite üle Eesti

- 5., 7A ja 7B klass käisid ekskursioonil Tartus.

- Alklassid pidasid liikuspäeva, osaledes koolis liiklusteemalistes töötubades.

- 1. ja 2B klass käisid valla raamatukogus ja muuseumis uudistamas.

- 6. klass osales MTÜ Ans.Ambel korraldataval ja Leader programmi rahastataval õppereisil Tallinna tele- ja raadiomajja.

Ettelugemise päev

Ettelugemise päev on traditsiooniliselt 20. oktoobril. Kuna üritusi laekus selleks päevaks ootamatult palju, toimub meie koolis see 3. novembril.

Edu algklassidele, kes võistlevad ettelugemises, esitades Haljalaga seotud lugusid ja legende. Ka nii saame elustada kohalikku pärimust!

Algklassiõpilaste liikluspäev 20. oktoobril

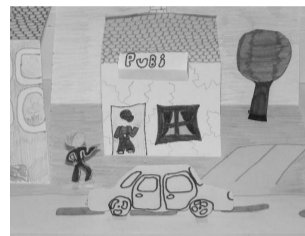
Algklassilapsed agaralt liiklusteemalisi mõtteid mölgutamas. Foto: Maiga Parksepp

Juba esmaspäevast alates on algklassiõpilased olnud meeletatud liikluskasvatuse lainele. Agard on joonistanud oma unistuste autosid ja hoia-

tavaid plakateid, kirjutanud teemakohaseid jutukesti. Kõik need tööd kaunistasid II korruse koridoriseinu. Neljapäeva hommikul

kontrollisid 3A klassi lapsed koolimaja uksest sisenejate helkuri olemasolu ja unustajatele tuletati hoolega meelde helkuri kandmise vajadust.

Lastele oli külla tulnud konstaabel Meelis Pallon, kes rääkis jalgratturi liiklusohutusest ja kiivri kandmise vajalikkusest ning koos viidi läbi katse minikiivri ja munaga. Ka helkurid said pimedas ruumis särama ja kellelgi ei tekkinud kahtlust helkuri kandmise vajalikkusest. Lastel oli erinevates klassiruumides võimalik vaadata liiklusfilme, mängida liiklusteemalisi lauamänge, värvida töölehti ning lahendada ristsõnu. Päev läks korda ja tagasiside lastelt oli ülipositiivne.

Muude tegevuste hulgas joonistasid lapsed liiklusohutuse teemalisi plakateid.

Noored kodu-uurijad Paides

Üheksanda klassi õpilaste Berit Delia Lille ja Kaidi Raamatu ning abiturient Toomas Kiisi, praegu juba Tartu Ülikooli tudengi uurimistööd valiti kevadel toimunud kodu-uurijate maakonnakonverentsil esindama meie kooli üleriigilisel konverentsil. 43. üle-eestilise koolinoorte kodu-uurimiskonverents toimus 14. oktoobril Paides. Õpilased tutvustasid oma uurimusi kuues sektsioonis ja esitati ning kuulati üle 70 uurimistöö.

Beriti uurimistöö „Mina ja muusika“ pälvis auhinnaroomatu kui töö, milles väljendus autori suur pühendumus oma huviala vastu.

Berit kirjutab: „2010. aasta septembris tähistati A. Pärdi 70. juubelit. Et A. Pärt on õppinud Rakveres, siis avati Rakvere Keskväljakul Simson Sea-küläskulptuur „Poiss jalgrattaga muusikat kuulamas“. Maestro võttis pidunädala kontsertidest osa. Virumaa tütarlastekooriga harjutasime tõsiselt ning esinesime Paides (A. Pärdi sünnilinn) ja Rakveres. Kui Rakvere kontsert lõppes, tuli helilooja lauljate keskele ning oli väga õnnelik – see tii-vustas ka meid. Oli ikka uhke tunne küll! Mul õnnestus ka

suure muusikuga vestelda ning tema autogramm saada. Täna-sin teda ilusa laulu eest. Mitmeosaline kantaat „Meie aed“, mida me kontserdil esitasime, oli raske ja nõudlik laul, kuid arvan, et meil tuli hästi välja.

Olen väga tänulik ja rõõmus oma lauluhääle üle. Laulmine on ülim nauding. Vahel mõtlen, et mida ma ilma lauluhääleta teeksin. Ma ei oska seda endale isegi ette kujutada ja tõtt öelda ei taha ka. Muusika ja laulmine on nii ilusad! Musikaalsetel inimestel tuleks oma annet võimalikult palju ära kasutada. Mul on siiralt kahju inimestest, kes on sündinud siia ilma kurtide või tummadena, sest nemad ei saa osa muusikast ja laulmisest.“

Kaidi uurimistöö „Varesele valu, harakale haigust ...“ puudutas koduse ravimise võtteid. Kõigelt vanuses 28-81 vastasid ulatuslikule ankeedile, millest Kaidi tegi kokkuvõtte. Selgus, et ravimtaimi tuntakse ja korjatakse, kuid neid ostetakse ka apteegist. Kõige tuntum ja kasutatavam ravimtaim juba läbi mitme sajandi on kummel. Koduste vahenditega ravitakse nii tavalisi külmetushaigusi kui ka näiteks kukekannust või

Arvo Pärt ja „Poiss jalgrattaga muusikat kuulamas.“

liigesevalusid. Kõige rohkem te-hakse igasuguseid teesid, kuid keedetakse ka tömmiseid, te-hakse kompresse ja mähiseid või salve. Ühte ja sama taime võidakse kasutada väga mitmete hädade leevendamiseks. Juuresolev näide toob välja enamlevinud ravimtaimed, mille juurt kasutatakse mitmel moel:

- Võilill - tee, siirup, närida, salatisse, tinktuur
- Palderjan - tee, tinktuur
- Takjas - leotis, tee, tinktuur

Ravimteed, mähised ja kompressid aitavad ravida ka soolatuükaid, putukahammustusi või on kasutatavad iluvahenditena. Huvitavad olid lohutavad salmid väikese lapse valu peletamiseks. Kaidi kirjutab: „Kui laps on haige, püütakse teda lohutada ning valu leevendada. Vahel aitavad ka lohutussõnad või -salmid. Kõigist küsitluteest ei vastanud sellele küsimusele 4, ülejäänud

teadsid kõik salmi „Varesele valu, harakale haigus, musta linnule muu töbi (muud mu-red), meie laps saab (saagu) terveks!“ Salmi lõpuosa varieerus mitmeti: ... meie laps saab terveks, enne kui midagi juhtub, ... meie lapse haigus kadunud või ... musta linnule muu töbi. Kött! Üks vastaja kirjutas: „Varesele valu, hundule haigus!“ Teisi salme või ütlisti teadsid üksikud vastajad, näiteks „Meie õues lendab lind, otsib toitu siit ja sealt. Kui sa talle teri viid, siis ta lauldes tänab sind ja sa varsti terveks saad!“ Veel lohutatakse sõnadega: „Ära nuta, küll (käsi, jalg, köht jne) on pulmadeks terve!“ Kuivõrd lohutust leiab ütlemisest, kuid teatakse ka järgmisi õpetussõnu: „Kui ravid nohu, saad terveks 7 päevaga, ilma ravita läheb nädal aega.““

Sisutihe päev Paides andis esinejatele kindlasti uusi kogemusi.

JÕULUKAART 2011

MILLINE ON SINU ARVATES ÕIGE JÕULUKAART ESINDAMAKS KOOLI?

MEISTERDA MISTAHES TEHNIKAS JÕULUKAART JA TOO SEE VÄHEMALT 18. NOVEMBRIKS KOOLI RAAMATUKOKKU.

PARIM JÕULUKAART SAAB KOOLI ESINDUSKAARDIKS!

Kooli ümbrus 29.09.2011. Foto: Maiga Parksepp

Lapsevanemad koolitunnis

Oktoober on „Hea õpetaja kuu“. Haljala gümnaasium kutsus 20. oktoobriks tunde andma lapsevanemaid, valla töötajaid, kohalikke vaimuinimesi. 8. klassis andis tunni valla volikogu esimees ja lapsevanem Margus Punane. Lapsevanem Kristel Strazdin kehastus eesti keele õpetajaks ja 9. klassi õpilastel valmis tunni lõpuks luulekogu. 10. ja 11. klass kuulasid valla raamatupidaja Merike Hundi loengut rahamaailmast. Lapsevanem Helen Toiger andis majandusalase tunni 12. klassi õpilastele.

Põnev päev

Tartu teel sai palju nalja Tartu jõudes bussist välja. Ahhaas oli väga tore, kloori enam silmis pole.

Ahhas oli väga äge Maa alla sõit üpris mäge Loomaaed hästi tore, ainult ninasarvik kole.

Ingmar Toomejõe, 5. klass

Huvipäev Tartus

Ma käisin eile Ahhaas Mängisin seal raha eest Siis ma sõitsin autoga Teised tahtsid sõita ka.

Veel enne seda käisime Me kõik koos Auras soojas vees

Me lasime seal torust alla Ja rannavalve lasi meil seal olla.

Targo Rätsep, 5. klass

22. septembril tähistasid 2.a ja 2.b klass lõbusat õunapäeva. Pilt: Önnela Lembke

Hei!

Jah, ma tean, et suvi oli väga mõnus ja hea. Jah, ma arvan ka, et suvi võiks veel umbes kolm kuud kesta. Jah, ma tean, et keegi ei viitsinud 1. septembril harjumuspärasest ärkamisajast kolm tundi varem tõusta, et aktusele minna. Jah, mul on ka siamaani õudne uni, kui ma kell seitse hommikul üritan jalgu alla saada. Ma tean seda kõike. Aga mida me selle teadmisega peale hakkame? See ei too ju suve tagasi. Muidugi võime ju loota, et ühel päeval leiame hommikul enda ukse tagant maast puldi, millega saaks aega tagasi keerata või siis üldse seisma panna. Ma ei tea, kuidas teiega lood on, aga mina loodan küll midagi palju reaalsemat. Ma tahaksin nii väga, et kõik sügisesse ja sellega kaasnevasse uude kooliaastasse pisut positiivsemalt suhtuksid.

Ma usun, et on aeg praeguse hetkega silmitsi seista. Tegelikult ei olegi ju kõik nii õudne ja väljakannatamatu. Olgu-gi, et väljas sajab vihma ning vahel ka müristab ja et enam ei saa lühikeste varrukatega väljas ringi joosta. Mõni ei suuda isegi siseruumides särjiväl viibida ning tõmbab jalamaid endale midagi head ja sooja selga... või võtab tassi teed. Sügis toob kaasa endaga värvilisi puulehti ja seda nii-öelda head õhku, mis peale vihmasadu (või selle ajal) väljas on. Pilematele meeldib kindlasti porilompides mängida ning lehehunnikutes ringi mütata.

Ma ei tea, kas mul on midagi kohe väga viga või on see siiski normaalne, et ma lausa ootas kooli algust? Muidugi ei viska ma rõõmust hundiartaid, kui saan kaheksa tundi koolipinki nühkida ja ette kujutada, kuidas kulbitäite kaup tarkus mulle kahe kõrva vahele voolab. Kuna kuulen kooli peal ringi jalutades tihti mingisugust mõttetut vingumist, siis tahaksin siinkohal kõikide käest küsida järgmist: kas keegi tõesti ei näe, et koolialgusel on peale miinuste ka mõned plussid? Ma olen maruõnnelik, et näen toredaid koolikaaslast üle 3 kuu järele mööda koolimaja ringi traavimas. Taas alustavad tööd kõik huviringid, mis vaba aega sisustavad ja olemise huvitavamaks teevad. Samuti on juba septembrikuu täis igasuguseid üritusi ja paljud klassid sõidavad ekskursioonidele, mis on ka väga vahva. Muidugi ei ületa see suvevaheaga, kuid samas tuleb tõdeda, et koolielu on meile, õpilastele, võimalikult meeldivaks tehtud. Kindlasti on ka õpetajad rahul sellega, et õpilased tulevad nüüd nende juurde, mitte nemad ei pea mööda kooli ringi jooksmas ja klassi otsima, et õpilasteni jõuda.

Tegelikult ongi vist kõik kinni meie oma mõtlemises. Kui me tahame näha, et taevast on hall ja maa on porine, siis me ei panegi tähele veel lehtedes olevaid puid ning üksikut helisist pilvevaba auku, kust pääsevad läbi õrnad päikesekiired. Kui me tahame uskuda, et sügis on vastik ning kool on kui vangla, siis me ei näegi, et koolielu võib päris vahva olla, kui me ise seda tahame ning julgeme muutuste osas kaasa rääkida. Tahame või ei taha, me oleme üks suur koolipere ja oleks väga tore, kui oleksime üksteise jaoks see hea õhk, mis peale vihma õue minnes meie kopse täidab.

Kelly Vask

MSO?

Selle kuu MSO rubriigis külastasime ruumi, mille võib leida võimla keerdrepi tagant, kui otsida ust, millel kiri "Puhkeruum". Sisenedes nägime üleni valget tuba, vaid lagi oli tumehallist plekist Tuleb tunnistada, et ega seal midagi erilist ei ole - paar voodit, mõni matt ja veel veidi padi-padi. Suurepärane koht kooliõõbimise korraldamiseks, seega on vist esimene positiivsete emotsioonidega tuba, mida lehe toimetis on külastanud. :)

Järgmise salapärase ruumi uks avaneb teile juba järgmise Koolilehe vahendusel. Meeldetuletuseks, et kui ka teil on soov saada teada rohkem mõnest salapärasest toast, siis otsige üles mõni Koolilehe toimetaja või kirjutage meile hgleht@gmail.com ja võib-olla külastame just teie väljapakutud ruumi. Uute kohtumisteni!

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetis: Lotte Parksepp, Kelly Vask, Kaisa Lumiste, Merille Madiberg, Rainer Lakovits, Külli Heinla

Kontakt: hgleht@gmail.com

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

Õpetaja töö peab tulema hingest

Intervjuu 1. klassi õpetaja Merli Lemberiga

Kuidas jäite rahule möödunud suvega?

Jäin väga rahule. Väga ilus suvi oli. Püüdsin palju puhata ja väljas viibida. Kuna olen pärit Saaremaalt, siis enamus suvest möödus seal. Palju sai mere ääres oldud, kodutöid tehtud (marju korjatud, kartuleid ja peenraid rohitud) ja vabaõhuüritustel käidud.

Miks otsustasite hakata õpetajaks?

See otsus tuli iseenesest. Kuidagi kujunes nii, et läksin peale gümnaasiumi lõpetamist just õpetajaks õppima. Arvan, et igaüks ikka õpetajaks ei sobi. Õpetaja töö peab tulema hingest, soov tegeleda lastega ja neile uusi teadmisi anda on minu jaoks väga oluline. Õpetaja töö eeliseks on näha õpilaste silmades sära ja puhas rõõmu tahta saada targemaks.

Mis teile õpetaja töö juures kõige enam meeldib?

Ilmselt see, kuidas õpilased sind "vaatavad". Kas laste silmad säraavad kooli tülles ja koolist minnes? Samas on oluline enesekriitika. Õpilaste õpetamise juures on väga oluline osata analüüsida nii enda verbaalset kui mitteverbaalset käitumist. See väljendub näiteks õpilaste õpitulemustes ning nende käitumises või suhtumises tundi ja õpetajasse. Oskus õppida olema veel parem ja anda endast veel rohkem on õpetajaks olemise juures väga oluline.

Kuidas leidsite Haljala kooli?

Nägin ajalehes kuulutust ja otsustasin kandideerida. Kõik läks ilusti ja nüüd olengi Haljala kooli 1. klassi õpetaja. Loodan, et minu olemus ja teadmised sobivad Haljala Gümnaasiumi.

Millega tegelete vabal ajal?

Olemasolev vaba aeg on kõik minu pere päralt. Püüame käia erinevatel üritustel, käia metsas, mere ääres, olla lihtsalt terve perega koos. Kuna kodu on väike poeg, siis temaga mängime palju erinevaid mängu, loeme raamatuid, meisterdame ja ehitame klotsidega.

Mida sooviksite õpilastele alanud õppeaastaks?

Soovin, et õpilastel jaguks uudishimu, rõõmsat meelt ja sära silmadesse. Kool ei peaks olema pelgalt pähetuupimise koht, vaid koht, kuhu laps tahab hommikul rõõmsal meelel tulla.

Abiturientide muljeid õpetajate päevast

Airika: Väga tore oli, kuid õpetaja töö on väga raske. Oli neid, kes segasid tundi ja kuulasid muusikat, kuid nende puhul tuli lihtsalt häält natuke tõsta ja töö võis jätkuda.

Andy: Mulle meeldis väga! Kuna ei pidanud istuma pingis, vaid sai õpetada õpilasi. Tunnid läksid väga lodusalt ning oli huvitav.

Martin M: Mulle meeldis see, et kui ma ütlesin klassis, et õpilased võivad teha seda, mida tahavad, siis nad ütlesid, et nii võikski olla ja neile meeldis nii. See meeldis ka, et ühes klassis oli klaver ja kui ma tahtsin mängida proovida, siis öeldi, et ainult õpetaja tohib mängida ja siis ma ütlesin, et täna mina olen õpetaja ja mängisingi.

Kea: Õpetajate päev oli väga lahe. Tahaks, et selliseid oleks igal veerandil. Õpetamine pole minu meelest üldse nii raske, nagu igal aastal kõik räägivad. Mina jäin selle päevaga täiendavalt väga rahule. Positiivne oli ka õpilaste austav suhtumine meisse kui õpetajatesse ning lahked, viisakad õpilased tegid tuju heaks. Aitäh selle võimaluse eest!

Sandra L: Mulle meeldis kogu õpetajate päev. Olin algklasside õpetaja. Lapsed olid väga uudishimulikud ja toredad. Ühtegi halba juhtumit ei olnud. Kuigi õpetajatöö on huvitav ning lõbus, on ka väga raske ja väsitav igaühele eraldi tähelepanu pöörata. Siim: Õpetajate päev oli päris kõva üritus. Sai ringi laiata ja kõigile kohta näidata. Väiksed lapsed olid kuulekad nagu koerapojad, saime hästi läbi.

Martin A: Teine ja kolmas klass olid toredad ja kuulasid sõna ning said hästi kõigega hakkama. 4. klassi mõnel lapsel olid probleemid, teised said hästi hakkama. Üleüldiselt oli tore päev.

Keir: Minule meeldis õpetajate päev väga. Väikesed lapsed olid toredad ja kuulasid ilusti sõna (välja arvatud neljas). Kekaõps olin muidu. Suhteliselt väsitav oli see, et pidin jalkas nendega iga tund kaasa mängima ja jooksmas, aga muidu oli super!

Heli: Ütleksin, et ausalt öeldes ei suuda ma õpetajate tööd ette kujutada, kuidas nad sellega hakkama saavad. Mina olin juba nelja tunniga omadega läbi, kuidas nad kogu päevaga hakkama saavad! Aga mulle meeldis muidu õpetaja olla, kuna nii hea tunne oli see, kui väikesed tibusid kooliuksest sisse, vaatasid otsa ja ütlesid ilusti "tere". Üldmulje oli hea, mõned tagasilöögid küll olid, aga enamjaolt võis tõesti rahule jääda.

Mihkel: Minu arvates oli see päev tore. Ma nägin ära, et isegi aastane vanusevahe ei muuda käitumist väga palju.

Talis: Meeldis näha väikesed lapsi jooksmas ja mind kuulamas. Kõikumuste küsimiseks tõsteti käsi ja öeldi õpetaja või õpetaja-härra.

Õuesõppepäev – külm ja märg või adrenaliinirikas ja

Septembris oli Haljala kooli gümnaasiumiosa õpilastel võimalus sõita õuesõppepäevale Ida-Virumaale. Hommikul Haljalast startides oli ilm enamikule meist päris hirmutav - tasapisi hakkas selguma, et nii mõnigi mees oli liiga õhukesel riides. Soojad suveilmad olid jopede-mütside-sallide olemasolu meelest pühkinud ja nii hakkaski külm kontide vahele pügema. Kohtla-Nõmmele kohale jõudes pagesime kõik soojast bussist muuseumi ruumidesse, kuid sealgi andis end tunda jahe õhk. Peale kiiret tutvumis-tervitust jagati meid 4 rühma, kus igaühes 11-12 õpilast - 10. klass, 11. klass, 12. klass ja „sabade“. „Sabadeks“ said noored, kes oma klassi nimekirjades kõige viimased - seega üks õige matkarühm, kus huvilisi peaaegu igas vanuses ja suuruses.

Iga rühm alustas oma õuesõppepäeva erinevast suunast. Siinkõneleja „sabade“ rühm saadeti esmajoones õuematka koos Alutaguse matkajuhiga. Ning vihm ei olnud ikka

Õpilased panid oma tasakaalutunnetuse proovile. Foto: Greete Toming

matkates mängisime meeskonnamängu, kus igaühel, kes julges osa võtta, oli väga tähtis ülesanne oma sõrmedega vee torust väljavoolamist (ning varvastevoolamist) ära hoida. Ka saime osa väikesest parve-matkast, kus pidime end usaldama kaaslaste hoolde. Ajaks, kui olime matka lõpetanud, oli ka päike leidnud aega välja tulla. Varbad olid küll märgjad, kuid meel hea. Kuulsime kaugelt automüürinat lähene-mas - oli meie kord minna safa-

rile. Ja kui ma enne mainisin adrenaliinivoogu, siis tegelikult saime alles nüüd teada, mida see päriselt tähendab. Kihutada autokastis suurel kiirusel mööda mudast metsa, vahepeal olles peaaegu ninapidi poriloogus... et seda tunnet teada, peab ise maasturimat-kale minema.

Meie päev jätkus aga ka veel maa-aluse kaevanduse külastamise ning kehakinnitamisega. Kiiirid-lambid-kaevuririd-ded selga ning algas meie maa-alune ringkäik, kus räägiti erinevatest kivimitest ja maavaradest ning muidugi tegime ka väikese maa-aluse rongisõidu.

Rongisõidule mindi suurima rõõmuga. Foto: Greete Toming

Need kel peale sellist seiklust veel jõudu jalgades olid, jõudsid ka loodustupa Enn Käissi kivimikollektsiooniga tutvuma, põlevkivifilmi vaatama ning orienteerumismängu mängima. Peab mainima, et „sabadeks“ olid kõik väga tublid ning vaid vähestel jäid orienteerumismängu paigad nägemata.

Need kel peale sellist seiklust veel jõudu jalgades olid, jõudsid ka loodustupa Enn Käissi kivimikollektsiooniga tutvuma, põlevkivifilmi vaatama ning orienteerumismängu mängima. Peab mainima, et „sabadeks“ olid kõik väga tublid ning vaid vähestel jäid orienteerumismängu paigad nägemata.

Need kel peale sellist seiklust veel jõudu jalgades olid, jõudsid ka loodustupa Enn Käissi kivimikollektsiooniga tutvuma, põlevkivifilmi vaatama ning orienteerumismängu mängima. Peab mainima, et „sabadeks“ olid kõik väga tublid ning vaid vähestel jäid orienteerumismängu paigad nägemata.

Greete Toming